

Nieuws en Actualiteiten

HULP

Je bent al een hele tijd bezig met je boek. Misschien heb je de eerste versie zelfs al af. Je laat het lezen aan vrienden en bekenden, ze vinden het allemaal mooi, maar misschien moet je een beetje meer ... of een beetje minder ...

Ze zijn allemaal van goede wil, die meelezers, maar kunnen ze je **precies** vertellen waar de schoen wringt?

En mocht je geweldige meelezers hebben gevonden die dat inderdaad kunnen, kunnen ze je dan ook **precies** vertellen wat je eraan moet doen?

Of ploeter je maar weer verder op je zolderkamertje, in de hoop dat versie 5 wel de toets van hun kritiek doorstaat?

Lees [hier](#) het verhaal van een echte schrijver die zoveel beter af was geweest als hij een schrijfcoach had ingeschakeld.

Zou het niet heerlijk zijn om hulp te krijgen waar je meteen mee verder kunt?

Commentaar dat je vertelt wat er wél deugt, wat er prachtig aan is, en hoe je de rest daarmee in overeenstemming kunt brengen?

Zijn al die uren werk, al die passie die je in het schrijven hebt gestopt, het niet waard om professioneel commentaar te vragen waar je werkelijk mee verder kunt?

Gun jezelf een schrijfcoach!

Als je boek nog niet af is, en je bent vastgelopen, kom je met een eerste consult van de [schrijfcoach](#) een heel eind. In elk geval krijg je weer moed en inspiratie om verder te schrijven.

Als je de eerste versie afhebt, kun je beter (en voordeliger) een [leesrapport](#) aanvragen. Dan hoor je **precies** wat er goed of niet goed is, met precieze aanwijzingen voor de revisie.

Maak 2016 het jaar waarin je boek wél afkomt. Laat mij je helpen.

HELDENREIS CADEAUBON

Ken je iemand die al jaren ploert met zijn boek? Gun hem verlossing! Geef een Heldenreis [schrijfcadeaubon](#)!

BOEKBESPREKINGEN

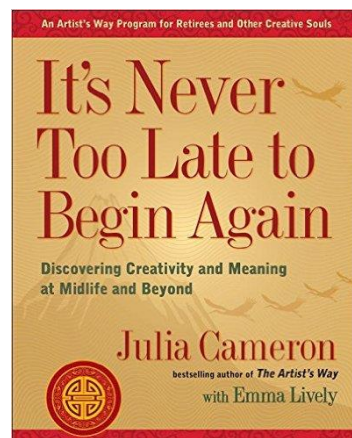
Ik heb in 2015 [86 boeken](#) gelezen. Dat is een van de voordelen van meer aan huis gekluisterd te zijn: meer tijd om te lezen.

Van de boeken over creativiteit en schrijven sprong de nieuwe Elizabeth Gilbert – [Big Magic](#) – eruit. Niet dat ze nu zo heel veel nieuws vertelt, maar het enthousiasme waarmee ze dat doet inspireert geweldig.

Een ander zeer inspirerend boek was [Dancing Fish and Ammonites](#) van Penelope Lively. De schrijfautobiografie van een fantastische schrijfster.

Gun jezelf regelmatig boeken die je eraan herinneren wie je werkelijk bent en wat je werkelijk wilt.

Ik las dat er ook een nieuwe [Julia Cameron](#) aankomt!

SCHRIJFVEERKRANTENKNIPSEL

Kunstenaar zoekt VERZWEGEN VERHALEN. Iets meegemaakt dat je nooit aan iemand hebt verteld. Klein, groot, luchtig, zwaar, prikkelend of onvoorstelbaar. Schrijf je verhaal op. Jij bent misschien wel opgelucht. Br. o. nr. 23297661 bur. v.d. bl.

ECHO

Ik kwam een prachtig citaat tegen op twitter, over het publiceren van een gedichtenbundel. Dat dat zoiets is als een rozenblaadje laten vallen in de Grand Canyon, en wachten op de echo.

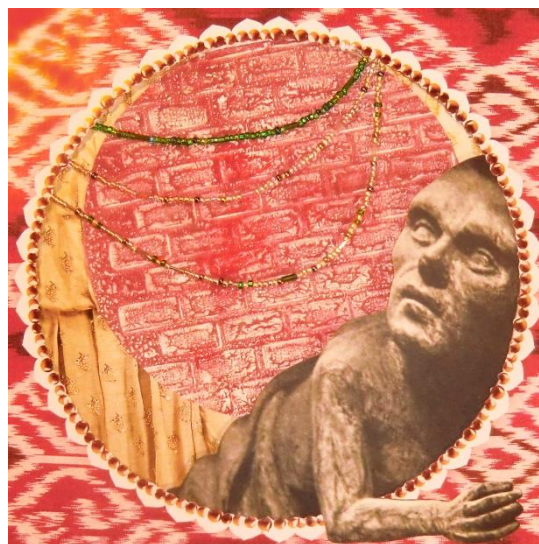
We kennen dat gevoel allemaal wel, denk ik. Dat je iets moois op je blog zet, of op je Facebookpagina, en dan wanhopig wacht op reacties. Al was het maar één like.

Zelf ben ik de laatste tijd meer aan het knutselen dan aan het schrijven (al [blog](#) ik nog steeds elke dag over mijn boekenkast). Als ik weer een collage afheb, scan ik hem in en zet hem op [Pinterest](#) en op Facebook. Blij word ik van positief commentaar, onzeker en een beetje ongelukkig word ik van het uitblijven ervan.

Het kunstenaarskind is een kind, het wil graag aaien over de bol.

Het kunstenaarskind is tegelijk ook géén kind, het heeft ook meteen commentaar op het commentaar. Als mensen zeggen: oh wat knap! terwijl je zelf weet "ik deed maar wat, ik knipte en plakte en uiteindelijk werd het dit" dan denkt het: wat is daar voor knaps aan? Een kind voelt feilloos aan wanneer lofprijzingen buitenproportioneel zijn.

Ik ontdekte dat in elke Happinez (favoriet collagetijdschrift) wel een pagina zit met een cirkel erin. Als je die uitknipt, kun je de cirkel vullen als een lijstje.

Zo deed ik het met deze collage ook. Ik zocht er een eerder gefabriceerd sjabloon bij (roodbruin baksteen), zocht daarbij weer een passende achtergrond (Indiaas kostuum), en overwoog toen wat ik miste. Iets zwartwits.

Ik heb een oud boek over gotische beeldhouwkunst, met zwartwit foto's. Ik sloeg het open bij dit beeldje van de wederopstanding. Waarom het me zo aangreep? De uitdrukking van ongelovige verbazing, om het nieuwgevonden licht, dat heel voorzichtige overeind komen na millennia van duisternis ... Ik knipte het zorgvuldig uit en paste het in de cirkel, het handje over de rand van het graf.

Er was nog een leegte, die vulde ik met kralen, als echo van de cirkelrand, als viering van het nieuwe.

Toen was het af.

Toen bleef het stil.

Hoewel ik zeker wist dat het goed was.

Daarom is schrijven soms zo moeilijk. Je weet zelf dat het goed is – je hebt je uiterste best gedaan, alles is volmaakt op zijn plaats gevallen – en er komt geen echo. Dan toch vertrouwen houden en doorgaan tot het nieuwgevonden licht, dat is de kunst.

blijf schrijven!
Hella Kuipers